

Yūnus

Yūnus Allāh se Farār Ho Jātā Hai

¹ Rab Yūnus bin Amittī se hamkalām huā,

² “Baṛe shahr Nīnwā jā kar us par merī adālat kā elān kar, kyoṅki un kī burāī mere huzūr tak pahuñch gayā hai.”

³ Yūnus rawānā huā, lekin mashriqī shahr Nīnwā ke lie nahīn balki maḡhribī shahr Tarsīs ke lie. Rab ke huzūr se farār hone ke lie wuh Yāfā Shahr pahuñch gayā jahān ek bahri jahāz Tarsīs ko jāne wālā thā. Safr kā kirāyā adā karke Yūnus jahāz meñ baiṭh gayā tāki Rab ke huzūr se bhāg nikle.

⁴ Lekin Rab ne samundar par zabardast āndhī bhejī. Tūfān itnā shadīd thā ki jahāz ke ṭukre ṭukre hone kā ḡhatrā thā.

⁵ Mallāh saham gae. Aur har ek chīkhtā-chillātā apne dewatā se iltijā karne lagā. Jahāz ko halkā karne ke lie unhoñ ne sāmān ko samundar meñ phaiñk diyā.

Lekin Yūnus jahāz ke nichle hisse meñ leṭ gayā thā. Ab wuh gahrī nīnd so rahā thā.

⁶ Phir kaptān us ke pās āyā aur kahne lagā, “Āp kis tarah so sakte haiñ? Uṭheñ, apne dewatā se iltijā karen! Shāyad wuh ham par dhyān de aur ham halāk na hoñ.”

⁷ Mallāh āpas meñ kahne lage, “Āo, ham qurā dāl kar mālūm karen ki kaun hamārī musībat kā bāis hai.” Unhoñ ne qurā ḡālā to Yūnus kā nām niklā.

⁸ Tab unhoñ ne us se pūchhā, “Hameñ batāēñ ki yih āfat kis ke qusūr ke bāis ham par nāzil huī hai? Āp kyā karte haiñ, kahāñ se āe haiñ, kis mulk aur kis qaum se haiñ?”

⁹ Yūnus ne jawāb diyā, “Maiñ Ibrānī hūñ, aur Rab kā parastār hūñ jo āsmān kā Ḳhudā hai. Samundar aur ḳhushkī donoñ usī ne banāe haiñ.”

¹⁰ Yūnus ne unheñ yih bhī batāyā ki maiñ Rab ke huzūr se farār ho rahā hūñ. Yih sab kuchh sun kar dīgar musāfiroñ par shadīd dahshat tāri huī. Unhoñ ne kahā, “Yih āp ne kyā kiyā hai?”

¹¹ Itne meñ samundar mazīd mutalātim hotā jā rahā thā. Chunāñche unhoñ ne pūchhā, “Ab ham āp ke sāth kyā karen tāki samundar tham jāe aur hamārā pīchhā chhoṛ de?”

¹² Yūnus ne jawāb diyā, “Mujhe uṭhā kar samundar meñ phaiñk deñ to wuh tham jāegā. Kyonki maiñ jāntā hūñ ki yih baṛā tūfan merī hī wajah se āp par ṭuṭ paṛā hai.”

¹³ Pahle mallāhoñ ne us kā mashwarā na mānā balki chappū mār mār kar sāhil par pahuñchne kī sirtor koshish karte rahe. Lekin befāydā, samundar pahle kī nisbat kahīñ zyādā mutalātim ho gayā.

¹⁴ Tab wuh buland āwāz se Rab se iltijā karne lage, “Ai Rab, aisā na ho ki ham is ādmī kī zindagī ke sabab se halāk ho jāeñ. Aur jab ham use samundar meñ phaiñkeñge to hameñ begunāh ādmī kī jān lene ke zimmedār na ṭhahrā. Kyonki jo kuchh ho rahā hai wuh terī hī marzī se ho rahā hai.”

¹⁵ Yih kah kar unhoñ ne Yūnus ko uṭhā kar

samundar meñ phaiñk diyā. Pānī meñ girte hī samundar ṭhāṭheñ mārne se bāz ā kar tham gayā.

¹⁶ Yih dekh kar musāfiroñ par saḡht dahshat chhā gaī, aur unhoñ ne Rab ko zabah kī qurbānī pesh kī aur mannateñ māñiñ.

¹⁷ Lekin Rab ne ek baṛī machhli ko Yūnus ke pās bhejā jis ne use nigal liyā. Yūnus tīn din aur tīn rāt machhli ke peṭ meñ rahā.

2

Yūnus kī Duā

¹ Machhli ke peṭ meñ Yūnus ne Rab apne Ḳhudā se zail kī duā kī,

² “Maiñ ne baṛī musibat meñ ā kar Rab se iltijā kī, aur us ne mujhe jawāb diyā. Maiñ ne Pātāl kī gahrāiyōñ se chīḡh kar fariyād kī to tū ne merī sunī.

³ Tū ne mujhe gahre pānī balki samundar ke bīch meñ hī phaiñk diyā. Pānī ke zordār bahāw ne mujhe gher liyā, terī tamām lahreñ aur maujeñ mujh par se guzar gañ.

⁴ Tab maiñ bolā, ‘Mujhe tere huzūr se ḡhārij kar diyā gayā hai, lekin maiñ tere muḡaddas ghar kī taraf taktā rahūngā.’

⁵ Pānī mere gale tak pahuñch gayā, samundar kī gahrāiyōñ ne mujhe chhupā liyā. Mere sar se samundarī paude lipaṭ gae.

⁶ Pānī meñ utarte utarte maiñ pahāroñ kī buniyādoñ tak pahuñch gayā. Maiñ zamīn meñ dhañs kar ek aise mulk meñ ā gayā jis ke darwāze hameshā ke lie mere pīchhe band ho

gae. Lekin ai Rab, mere Ḳhudā, tū hī merī jān ko gaṛhe se nikāl lāyā!

⁷ Jab merī jān nikalne lagī to tū, ai Rab mujhe yād āyā, aur merī duā tere muḡaddas ghar meñ tere huzūr pahuñchī.

⁸ Jo butoñ kī pūjā karte haiñ unhoñ ne Allāh se wafādār rahne kā wādā toṛ diyā hai.

⁹ Lekin maiñ shukrguzārī ke gīt gāte hue tujhe qurbānī pesh karūnga. Jo mannat maiñ ne mānī use pūrā karūnga. Rab hī najāt detā hai.”

¹⁰ Tab Rab ne machhlī ko hukm diyā ki wuh Yūnus ko ḡhushkī par ugal de.

3

Yūnus Nīnwā Meñ

¹ Rab ek bār phir Yūnus se hamkalām huā,

² “Baṛe shahr Nīnwā jā kar use wuh paighām sunā de jo maiñ tujhe dūngā.”

³ Is martabā Yūnus Rab kī sun kar Nīnwā ke lie rawānā huā. Rab ke nazdīk Nīnwā aham shahr thā. Us meñ se guzarne ke lie tīn din darkār the.

⁴ Pahle din Yūnus shahr meñ dāḡhil huā aur chalte chalte logoñ ko paighām sunāne lagā, “Ain 40 din ke bād Nīnwā tabāh ho jāegā.”

⁵ Yih sun kar Nīnwā ke bāshinde Allāh par imān lāe. Unhoñ ne roze kā elān kiyā, aur chhoṭe se le kar baṛe tak sab ṭāṭ oṛh kar mātām karne lage.

⁶ Jab Yūnus kā paighām Nīnwā ke bādshāh tak pahuñchā to us ne taḡht par se utar kar apne shāhī kapṛoñ ko utār diyā aur ṭāṭ oṛh kar ḡhāk meñ baiṭh gayā.

⁷ Us ne shahr meñ elān kiyā, “Bādshāh aur us ke shurafā kā farmān suno! Kisī ko bhī khāne yā pīne kī ijāzat nahīn. Gāy-bail aur bheṛ-bakriyon samet tamām jānwar bhī is meñ shāmil haiñ. Na unheñ charne do, na pānī pīne do.

⁸ Lāzim hai ki sab log jānwaroñ samet ṭāṭ oṛh leñ. Har ek pūre zor se Allāh se iltijā kare, har ek apnī burī rāhoñ aur apne zulm-o-tashaddud se bāz āe.

⁹ Kyā mālūm, shāyad Allāh pachhtāe. Shāyad us kā shadīd ḡhazab ṭal jāe aur ham halāk na hoñ.”

¹⁰ Jab Allāh ne un kā yih rawaiyā dekhā, ki wuh wāqaī apnī burī rāhoñ se bāz āe to wuh pachhtāyā aur un par wuh āfat na lāyā jis kā elān us ne kiyā thā.

4

Yūnus Allāh kī Mehrbānī Dekh Kar Nārāz Ho Jātā Hai

¹ Yih bāt Yūnus ko nihāyat burī lagī, aur wuh ḡhusse huā.

² Us ne Rab se duā kī, “Ai Rab, kyā yih wuhī bāt nahīn jo maiñ ne us waqt kī jab abhī apne watan meñ thā? Isī lie maiñ itnī tezī se bhāg kar Tarsīs ke lie rawānā huā thā. Maiñ jāntā thā ki tū mehrbān aur rahīm Khudā hai. Tū tahammul aur shafqat se bharpūr hai aur jald hī sazā dene se pachhtātā hai.

³ Ai Rab, ab mujhe jān se mār de! Jīne se behtar yihī hai ki maiñ kūch kar jāūñ.”

⁴ Lekin Rab ne jawāb diyā, “Kyā tū ḡhusse hone meñ haq bajānib hai?”

⁵ Yūnus shahr se nikal kar us ke mashriq meñ ruk gayā. Wahān wuh apne lie jhonprī banā kar us ke sāye meñ baiṭh gayā. Kyoñki wuh deḳhnā chāhtā thā ki shahr ke sāth kyā kuchh ho jāegā.

⁶ Tab Rab Ḳhudā ne ek bel ko phūṭne diyā jo baṛhte baṛhte Yūnus ke ūpar phail gāi tāki sāyā de kar us kī nārāzī dūr kare. Yih dekh kar Yūnus bahut ḳhush huā.

⁷ Lekin agle din jab pau phaṭne lagī to Allāh ne ek kīrā bhejā jis ne bel par hamlā kiyā. Bel jald hī murjhā gāi.

⁸ Jab sūraj tulū huā to Allāh ne mashriq se jhulastī lū bhejī. Dhūp itnī shadīd thī ki Yūnus ḡhash khāne lagā. Āḳhirkār wuh marnā hī chāhtā thā. Wuh bolā, “Jīne se behtar yihī hai ki main kūch kar jāūñ.”

⁹ Tab Allāh ne us se pūchhā, “Kyā tū bel ke sabab se ḡhusse hone meñ haq bajānib hai?” Yūnus ne jawāb diyā, “Jī hāñ, main marne tak ḡhusse hūñ, aur is meñ main haq bajānib bhī hūñ.”

¹⁰ Rab ne jawāb diyā, “Tū is bel par ḡham khātā hai, hālāñki tū ne us ke phalne-phulne ke lie ek unglī bhī nahīñ hilāi. Yih bel ek rāt meñ paidā huī aur aglī rāt ḳhatm huī

¹¹ jabki Nīnwā bahut baṛā shahr hai, us meñ 1,20,000 afrād aur muta'addid jānwar baste haiñ. Aur yih log itne jāhil haiñ ki apne dāeñ aur bāeñ hāth meñ imtiyāz nahīñ kar pāte. Kyā mujhe is baṛe shahr par ḡham nahīñ khānā chāhie.?”

Kitab-i Muqaddas
The Holy Bible in Urdu, Urdu Geo Version, Roman
Script

copyright © 2019 Urdu Geo Version

Language: (Urdu)

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2024-09-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 15 May 2025 from source files dated 15 May 2025

123ff8cb-27b3-5817-a02a-22e67145fd30